

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.
Numer poranny wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych,
numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Prenumerata wynosi:

	roczna	połroczna	kwartalna	tygodniowa
W miejscu	24 koron	12 koron	8 koron	2 korony
W Austro-Węgzech:				
z jednorazową przesyłką poczt.	32	16	10	3 kor. 70 h.
z dwurazową	58	28	18	5 kor. 50 h.
W Państwie Niemczech	36	18	12	3 koron
W innych państwach	48	24	16	4

Prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „N. Reformy“ w Krakowie.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 3.
Telefon Redakcji 41. Administracji Mr 241. Dla zamówień zamiejscowych 1572.
Nr rach. poczt. Kasy oszczęd. 857.494.

Rękopisów nadsyłanych Redakcja nie zwraca.
We Lwowie sprzedaż numerów po 12 h.: w Biurze druckarskim S. Sokolowskiego,
ulica Jagiellońska 3 i w Biurze Pichna, ulica Karła Ludwika 9.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA

REFORMA

WYDANIE PORANNE

Prenumeratę przyjmują:

zamiejscową: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscową: Administracja „Nowej Reformy“. — Główna trafik w Ryńku. — Agencja J. Hopasa i A. Sidorowicz, ul. Szeceńska 9; Biuro dzienników M. Hupczyca, ul. Jagiellońska 7; Trafika w Sukiennicach.

Zamiejscową prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) przyjmują: We Lwowie Biura druckarskie: A. Buchstab, ul. Karła Ludwika 21, S. Sokolowski, ul. Jagiellońska 3. — W Jarosławiu A. Amster. — W Tarnowie M. Rockach. — W Wiedniu Herman Goldschmidt (sprzedaż oddzielnych numerów), I. Wollszel 6. — M. Dnes Nachfolger, Hasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wiedniu). — R. Hesse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — H. Schalek (Wollszel). — W Paryżu Société Matuelle de Publicité A. Lorette, directeur, 61 Rue Rougemont.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza drobnym piśmem (petit) za pierwszy raz 24 h., za każdy następny raz 18 h. — Nadesłane po 80 h. od wiersza. — Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany, pierwszy raz 40 h. — Załączniki do „Nowej Reformy“ (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia i t. p.) przyjmuje się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów.

Komunikat sztabu austro-węgierskiego.

(Telegram c. k. Biura korespondencyjnego.)

Wiedeń, 16 lipca.

Urzędowo donoszą 15 lipca 1915:

Rosyjski teren wojny.

Ogólne położenie niezmienione.

Nad Dniestrem poniżej Niżniowa przyszło na północnym brzegu rzeki w kilku miejscach do skutecznych walk naszych wojsk, przyczem wzięto do niewoli 11 oficerów i 550 żołnierzy nieprzyjacielskich.

Włoski teren wojenny.

Włosy utrzymują na kilka miejsc płaskowzgórza Doberdo żywy ogień działowy. Usiłowali oni także wykonać kilka ataków piechoty, zwłaszcza między Sdraussina i Polazzo, ale, jak zawsze, zostali wśród wielkich strat odparci.

Na terenie granicznym Karyntyi i Tyrolu nie wydarzyło się nic ważniejszego.

Zastępca szefa sztabu generaln., v. Höfer,
marszałek polny porucznik.

Komunikat naczelnego kierownictwa armii niemieckiej.

(Telegram c. k. Biura korespondencyjnego.)

Berlin, 16 lipca.

Biuro Wolffa ogłasza: Wielka główna kwatery, 15 lipca 1915.

Południowo-wschodni teren wojny.

Położenie na ogół niezmienione.

Zdobycie Przasnysza.

Na południowy zachód od Kolna zajęliśmy wieś Krusza, jakoteż stanowiska nieprzyjacielskie na południe i wschód od tej wsi i na południe od linii Tartak—Lipniki. W nasze ręce dostało się 2.400 jeńców i 8 karabinów maszynowych.

W mniejszych potyczkach nad Windawą w dół od Kurszan wzięto do niewoli 2 oficerów i 425 żołnierzy.

Na południe od Niemna w okolicy Kalwaryi wojska nasze koło Franciszkowa i Osowej zdobyły kilka przednich stanowisk rosyjskich i utrzymały się przy nich wobec silnych ataków. Na północny wschód od Suwałek wzięliśmy szturmem wzgórze koło Olszanek; zabraliśmy do niewoli 300 żołnierzy i zdobyliśmy 2 karabiny maszynowe.

Walki w okolicy Przasnysza skutecznie trwają dalej. Wzięliśmy kilka nieprzyjacielskich linii i zajęliśmy samo miasto Przasnysz, o które w ostatnich dniach lutego zacięte walczone, a które przez Rosyan silnie było umocnione.

Zachodni teren wojny.

We Flandryi południowej wczoraj na zachód od Wytschaete wysadzono z dobrym skutkiem miny.

W okolicy Souchez Francuzi po części większymi siłami wykonali w rozmaitych punktach atak, ale wszędzie zostali odparci.

Na północny zachód od folwarku Beau Sejour w Szampanii atak nieprzyjacielski granatami ręcznymi nie mógł być wykonany z powodu naszego ognia.

Francuzi wczoraj aż do późnej nocy podejmowali kilkakrotnie próby odebrania zdobytych przez nas stanowisk w Lesie Argonńskim. Mimo zużycia wielkich ilości amunicji i wielkich, coraz to nowych sił, wprowadzanych do walki, ataki ich rozbiły się o niewzruszony front niemiecki. W wielu miejscowościach przyszło do zaciętych walk granatami ręcznymi i do walk zbliżka. Nieprzyjacieli opłacił swe bezskuteczne wysiłki nadzwyczaj wielkimi stratami. Liczba jeńców francuskich podwyższyła się na 68 oficerów i 3.668 żołnierzy. Sukces naszych wojsk zasługuje tem więcej na uwagę, że według zgodnych zeznań jeńców Francuzi na dzień 14 lipca, dzień ich święta narodowego, przygotowali wielki atak na nasz front w Argonach.

Także na wschód od Argonów wczoraj panowała wzmożona czynność bojowa. W Lesie Malancourt ogień nasz nie dopuścił do prób ataku ze strony nieprzyjaciela.

W Lesie Księżyń atak Francuzów zniósł się z wielkimi stratami przed naszymi stanowiskami.

Aparat lotniczy francuski, podczas przelotu nad naszymi stanowiskami koło Souchez, został trafiony i w płomieniach spadł na linię nieprzyjacielską. Drugi aparat lotniczy zestrzelono koło Henin-Liétard. Ranni: kierownik i obserwator dostali się w nasze ręce.

Naczelnie kierownictwo armii.

Zawiedzione nadzieje trójpokożumienia.

(Tel. wł. „Nowej Reformy“.)

Wiedeń, 16 lipca.

»Rotterdamsche Telegraph«, dziennik, pozostający na usługach trójpokożumienia, stwierdza, że położenie Włoch z dniem każdym budzi więcej trosk. Na żadnym punkcie frontu bojowego nie zdołali oni osiągnąć powodzenia. — Włochy zawiodły wielkie nadzieje, które trójpokożumienie w nich pokładało. Jest to największe rozczarowanie, jakie sprzymierzonych mogło spotkać.

Z Rosyi.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Rząd liczy się z dalszymi klęskami.

Petersburg, 16 lipca.

Minister spraw wewnętrznych wystosował do wszystkich gubernatorów wezwanie, aby na wypadek wejścia nieprzyjaciela uspokoił ludność oraz, aby usunął wszystkie przedmioty miedziane i miedziane oraz środki żywności i paszy.

»Russkoje Slovo« donosi, że do mieszkańców Kurlandji zostało w stosowane wezwanie, aby na wypadek zbliżania się nieprzyjaciela zniszczyli wszystkie zasiewy oraz przedmioty z miedzi i miedzi.

Złe widoki na zbior.

Petersburg, 16 lipca.

»Riecz« donosi, że w zachodniej Rosyi z powodu posuchy są bardzo złe widoki na zbior.

Rosyjski język wykładowy w szkołach niemieckich.

Petersburg, 16 lipca.

Minister oświaty zarządził, aby w szkołach niemieckich kolonistów wprowadzono język rosyjski jako język wykładowy. Nauczyciele, którzy nie władają językiem rosyjskim, mają być wydalen.

Zwołanie Dumi państwowej.

(Tel. wł. „Nowej Reformy“.)

Wiedeń, 16 lipca.

Berlińska »Vossische Ztg.« donosi z Petersburga:

Obiegają pogłoski, że rząd rosyjski przygotowuje otwarcie Dumi państwowej na 31 lipca starego stylu. Zamierza on rocznie wypowiedzenia wojny wyzyskać dla wielkiej manifestacji na posiedzeniu Dumi.

Komunikat turecki.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Konstantynopol, 16 lipca.

Główna kwatery donosi:

Na froncie dardaneelskim na prawem skrzydle wyparty został nieprzyjacieli, który próbował się zbliżyć do naszych rowów strzeleckich.

Na froncie Sed-il-Bahr kilkakrotnie ataki na lewe skrzydło zostały krwawo odparte. 14 Anglików wzięto do niewoli. Na wybrzeżu anatolskim baterie tureckie wzięły skutecznie udział w walkach koło Sed-il-Bahr, spędzając kontatorpedowce angielskie.

Także na froncie Mezopotamii odparto ataki, wykonane pod osłoną kanonierek. Nieprzyjacieli został zupełnie pobity i uciekł w popłochu. Straty jego są bardzo wielkie.

Zamach na króla bułgarskiego.

(Tel. wł. „Nowej Reformy“.)

Wiedeń, 16 lipca.

»Südslavische Korrespondenz« donosi z Sofii: Z protokołów zeznań świadków w procesie o zamach w kasynie sofijskim wynika, że na króla Ferdynanda planowano zamach bombą, który zorganizowała serbska »Narodna Obrana«. Za pośrednictwem majora Tankosicia wyznaczyła ona nagrodę pięćdziesięciu tysięcy franków, częściowo ze źródeł rosyjskich, za zamach morderczy.

Żona skazanego na śmierć głównego oskarżonego, Anastazowa, miała przy zbliżaniu się do samochodu królewskiego dać znak do rzucenia bomby. Rzucić bombę miał Serafin Manow.

Represje w Rosyi.

(Procesy polityczne. — Wyrzucenie członków Dumy państwowej. — Burcew. — Dzień modłów i pokuty.)

Kopenhaga, 14 lipca.

Dzienniki petersburskie i moskiewskie przynoszą wiadomości o procesach politycznych, które świadczą, że mimo »zbliżenia się rządu do społeczeństwa« panuje dawny system. — Okazał to proces dziennikarza Chimeczuga, który należał do owej słynnej rady robotniczej, która w r. 1905 przez kilka tygodni wykonywała władzę. Wszyscy członkowie owej rady zostali uwięzieni, tylko Chimeczug zdołał ułknąć. Pod przybranym nazwiskiem kierował 10 lat ruchem robotniczym w Moskwie. Po wybuchu wojny, ufając amnestii, zgłosił się do wojska, ale rząd wycofał mu proces. Podczas rozprawy sądowej okazało się, że nie ma głównego świadka Chimekina, który był prokuratorem w radzie robotniczej. Obroncy Chimeczuga stwierdzili, że Chimekin z wiedzą policyjną nigdy się nie stawia na rozprawę jako świadek. Sąd odrzucił proces aż do przysusowego dostawienia tego świadka.

Duma państwowa otrzymała od 5 zesłanych na Sybir pól wiadomości, że znajdują się oni we wsi Monastyrskoje w okręgu Turechańskim. Znajduje się tam również Burcew, który jest chory. Burcew, który ma być przewieziony do innego miejsca pobytu, oddalonego od Monastyrskoje o 1500 wiorst, nie wytrzyma tej podróży. Członkowie Dumy postanowili wysłać dyety 5 zesłanym kolegom, uważając za nielegalne rozporządzenie rządu, mocą którego owoy posłom zamknięto dyety.

Czarnosieciny zwrócili się do rządu z prośbą, ażeby wyznaczyl z powodu wojny dzień modłów i pokuty. Rząd wyznaczył na to dzień 21 b. m.

Jeńcy w Rosyi.

»Vossische Ztg.« donosi z Petersburga:

Na wyżywienie wszystkich znajdujących się w Rosyi jeńców wojennych austro-węgierskich przeznaczano dotąd 15.000 pudów mięsa. Nowy minister wojny Poliwanow zarządził, że odtąd ma na ten cel wystarczyć 9500 pudów. Zamierzona jest nadto dalsza redukcja racji żywności. Nadto mają być jeńcy wojenni używani intensywniej i bardziej planowo, niż dotąd, do robót.

»Giornale d'Italia« donosi z Petersburga, że rząd rosyjski odesłał Włochom austro-węgierskich jeńców włoskiej narodowości. Rumunia zgodziła się już na przepuszczenie ich przez swe terytorium, nie odpowiadając natomiast jeszcze Bułgarii i Grecji. — Dlatego muszę Włochy postarać się o dalszy ich transport od granicy rumuńskiej. Jeńcy ci zresztą będą, jak wszyscy inni, internowani w obozie koncentracyjnym w Sardynii albo w fortcach.

Wywiady warszawskiego Komitetu Narodowego.

Korespondent wiedeński wychodzący z Piotrkowie »Dziennika Narodowego« otrzymał od osobistości, dobrze obznajomionej ze stosunkami warszawskimi następujące informacje z działalności warszawskiego komitetu narodowego:

Przed niedawnym czasem wysłał warszawski Komitet Narodowy swego męża zaufania do rozmaitych stolic, celem zbliżenia nastrojów wobec sprawy polskiej. Ów mąż zaufania był między innymi w Bukareszcie, Rzymie, Londynie i w Paryżu. Wszędzie usłyszał, że sprawa polska mogłaby wtedy dopiero przyjść na porządek obrad, gdyby sytuacja wojskowa na wschodnim froncie ukształtowała się dla trójpokożumienia korzystnie. Stanowisko to zajęli głównie byli włojski minister skarbu, Luzatti.

Warszawski mąż zaufania odniósł jednak wrażenie, że i w Anglii nie interesują się zbytnio sprawą polską. W czterech emigracji polskiej w Europie panuje na punkcie trójpokożumienia (obecnie czwórpokożumienia) rozczarowanie. — Prefekt departamentu Sekwany zakazał n. p. publicznym składkom na rzecz ofiar polskich (Dzień kwiatka polskiego). Niezwykle ten zakaz przypisują wpływowi rosyjskiego ambasadora Izwolskiego, usposobionego wrogo dla Polaków. Izwolski musiał wraz ze swoją żoną wystąpić z komitetu polskiego, założonego, jako filia komitetu w Vevey.

Nie lepiej poszło z komitetem w Londynie. Znany pisarz angielski Konrad Korzeniowski (Polak) odmówił wstąpienia do tego komitetu, ponieważ zasiadał w nim ambasador rosyjski hr. Benkenhoff. Komitet londyński zawdzięcza wiele Almie Tadmie, córce znanego malarza. Dzięki niej rozpowszechniano wszędzie w Anglii pięknie wykonaną odezwę pod tytułem: »The Polish Victims Relief Fund«. W odezwie umieszczono zdanie: »Obce armie niszczą Królestwo Polskie. Odtóż hr. Benkenhoff oburzył się tem, że nie wymieniono dokładnie, które armie niszczą Królestwo i zażądał skreślenia jego nazwiska z listy protektorów. Musiano wydrukować inną odezwę, już bez nazwiska ambasadora rosyjskiego.

Na pytanie, czy nastroj w Królestwie Polskim jest przychylny Rosyi, odpowiedział delegat warszawski, że o rosyfilizm we właściwym znaczeniu tego słowa, mowy niema. Gdyby mocarstwa zachodnie nie stały po stronie Rosyi, nikt w Królestwie nie uwierzyłby w dobrą wolę Rosyi. Ton prasy warszawskiej wobec Galicji znacznie złagodniał...

»Z wynurzeń warszawskiego polityka — pisze »Dziennik Narodowy« — wynika jasno, że warszawski Komitet Narodowy sam czuje, że będzie musiał wkrótce ogłosić — niewypłacalność.

Sprawa polska w zaborze rosyjskim.

Dosłowny tekst komunikatu rosyjskiego w sprawie komisji dla spraw polskich wedle »Dziennika Warszawskiego« opiewa:

Zaremba wysilił myśl, aby sobie uprzytomnić, po której stronie miał Elstere, poczem ujął palas leżący obok, powstał i opierając się na palaszu, gdyż mu się nogi uginały, poczęł iść w stronę rzeki, której szum coraz wyraźniejszy sam go ku niej prowadził.

Było dawno po bitwie. Na przeklętym miejscu między Półszą a Elstere, w przeklętym ogrodzie, martwa była cisza. Rannych tu być nie musiało, same trupy, trupy, druchowie serdeczni Napoleońskiego żołnierza. Trupami cesarz siał świat...

Szum zatrzymał go u brzegu rzeki. Skoczył wpław i przepląnął w mroku było niemożliwym. Zaremba więc usiadł na ziemi, wsparł obie dłonie i czoło na rękach palasza i czekał pierwszej jasności.

Grobowy smutek leżał mu na duszy. Wojsko polskie wytraczone, Poniatowski utopiony, Napoleon pobity, sprawa polska zapadła...

Zaremba uczył jakoby osobistą swoją krzywdę. Wszystko, co miłował, w co wierzył, co wielbił, cała religia jego życia w proch poszła. Boże! — jęknął — zaiste tylko Polak może być do tego stopnia nieszczęśliwy! Do takiego ostatka!

(C. d. n.)

KAZIMIERZ TETMAJER. WATERLOO.

(Koniec Epopiei tom IV).

Nie była rzecz moja »Koniec Epopiei« pomyślna, jako powieść. Jedno miałem tylko na celu: wydobycie sobie z ksiązek i z legendy postaci Napoleona w upadku, w tragedii jego życia. Nie dbając o to, jakim rodzajem literatury będzie rzecz, lecz wprowadzałem figury, które mi na myśl przyszły. Polska wyobraziła mi się przedewszystkiem w postaci Piastowskiego szlachcica, tego, który państwo zakładał, nie tego, który państwo rujnował, pierwszego fundatora, pierwszego powołanego obrońcy kraju. Rotmistrz Zaremba jest obok Napoleona szpikiem kości opowieści, chociaż podświadnie odgrywa rolę. On łączy ze sobą epizody polskiej Napoleońskiej historii, przeżywa Poniatowskiego, idzie z cesarzem dalej, w kampanie 1812 i 1815 roku, aż do kresu. Poza jego osobą wszystko ważniejsze, co stanowiło treść trzech pierwszych tomów »Koniec Epopiei«, to było polskiem w tych ksiązkach od początków wojny rosyjskiej 1812 roku aż do Elstery 1813, przed czwartym tomem »Waterloo« jest zamknięcie. Zamknięcie także właściwie personálne

jest historia polska w dalszych wojnach Bonapartego — male już tylko oddziały towarzyszą mu polskich żołnierzy, bez znakomitego wodza, bez odrębnej w armii istności.

»Ale historia polska, jako taka, przez dwa jeszcze lata oplecioną jest kółło dziejów Napoleona, jeszcze są, Pontyżmą nadzieje obok tych, które po Konstantynopolu Józef wzięty pojęcie honoru w Napoleońskiej kwestyi, ostatni bój Napoleoński, już po Waterloo, stoczył garść Polaków, na wyspie Świętej Heleny jeszcze znajduje się Polak, szwolcher Piłtowski, sprowadzenie zwłok cesarza uczci nieśmiertelnym wierszem Słowacki.

Legenda zostanie. Legenda zostanie na zawsze, na zawsze wielki »człowiek Europy« uszakanyw będzie, jak bardzo Polska jest Europą, jak bardzo Europa uciela Polskę, legenda zostanie w dworach, która się dochowała i dworach, które się nie dochowały. Zarówno badacz w Polsce odgrzebywać będzie coraz to nowe szczegóły historii swego kraju od 1795 do 1815 roku, jak wnuk, czy prawnuk, wspominać, że dziad lub pradziad służył pod Napoleonem. — Ten, który Polskę wywił na pole chwały: w Polsce żyć wiecznie będzie.

Noe była ciemna. To rotmistrz Zaremba czuł, choć oczy miał zamknięte. Leżał niby świadomy

siebie zupełnie, a zbyt bezsilny, aby powieki odenknąć. Jakiego piekła było poza nim...

Cesarz pobity... mostu złomy, i ludzi krwawe części ciała w powietrzu... Książę Józef z wody mętnej i brudnej rami dźwiga... z głowy jego prąd czako wlańskie zrywa... porywa... nieprzeznaczony, niezgłębione śniegi...

Idzie powoli z Teresą, palaszem się podpierając — przez te śniegi niezmiernie — ona chwyciła się, zatacza, pada — okropność!

psy na śniegach rosyjskich żyją jeszcze pożyły, poszarpany wnetrzości, wydarły z niej żywej jelita —

ręce na piersiach jej złożył, gdy ją do wiecznego snu w śniegach układał, spokojną, cichą i białą —

oczy jej się zachyliły powiekami, jak na sen — teraz ręce te sztywne od piersi odgięte, jak do obrony, oczy śmiertelnym przerwaniem otwarte — nie była zmarła, nie była zmarła, gdy ją opuścił —

okropność! to był tylko prawdziwy sen! pozorna śmierć! Czerwone ręce z ognia chwyciły Zarembę głowę za skronie. Były to najwyraźniej ręce złego ducha. Palce wpiły mu się w skronie, a w głowie mózg, czy głowa cała tak szalonym

podem zawirowała, jakgdyby ją młyn rozpędzony toczył —

usiłował Zaremba oczy otworzyć, myśl złapać, wiedział o sobie —

lecz wir ten nie ustawał: w niesłychanym pędzie przed oczyma jego leciały bitwy, śniegi, postoje, podróże, bale, uczy, marsze, morza i rzeki, zwaly trupów i patroli kawalerii w lasach zielonych, glistniste drogi z czerwonymi plamami krwi i groźna twarz cesarza w marmurze kuta —

zadawało mu się, że chce dłońmi chwycić się czegoś, że chce się o coś zaciepić —

wzmógł się na koniec, natężył, podźwiga ramiona, za ręce czerwone u skroni chwyt —

odrwa —

mózg w sztuki pryska, żywy ogień rozsada głowę...

Ocknął się. Snać usnął i spał długo. Szarec zaczynało. Wsparły leżał o siodło martwego konia. Począł sobie przypominać wszystko myślą ciężką i senną. Runął z koniem, którego prawdopodobnie w łeb kulą karabinową ugodzono i widocznie zemdlal. Omdlenie to musiało u człowieka tak znużonego przejść w sen, bo nie podobna, aby tak długo leżał bez przytomności, nie będąc ani rannym, ani nie czując żadnego, prócz śluzczenia, szwanku w ciele.

Wsparił się na rękach i usiadł.

Gęsta jesienna mgła zalewała widnokrąg.

Rada ministrów na posiedzeniu z dnia 29 maja (11 czerwca) r. b. uchwała: Celem uprzedniego rozważenia kwestyi co do sposobu uregulowania zasad obwieszczonego w orędziu Zwierzchniego Głównodowodzącego z dnia 1 (14) sierpnia 1914 r., utworzyć pod przewodnictwem prezesa Rady ministrów komisję w składzie 12 członków z pośród działaczy społecznych rosyjskich i polskich w równej liczbie, z pozostawieniem sekretarzowi stanu, Goreminkowi, prawa zastępowania się, w roli prezesa komisji, przez sekretarza stanu, i z powierzeniem biurowości rzeczowej komisji, urzędnikom kancelarii państwa, mianowanemu przez sekretarza stanu. Powyższą uchwałę Rady ministrów Jego cesarska Mość zatwierdził raczył w dniu 6 (19) czerwca 1915 r. b.

Komentarze prasy warszawskiej wcale nie brzmia entuzjastycznie.

«Gazeta Warszawska» mniema, że ustanowienie powyższej komisji jest ostatecznym potwierdzeniem doniosłości aktu państwowego, jakim była odezwa naczelnego wodza do Polaków. Przyszłość można osiągnąć wspólnie ze strony polskiej i rosyjskiej wysiłkami. Ale chcąc osiągnąć podobne współzycie, trzeba nie tylko opracowywać formy przyszłego bytu, ale już i podczas wojny zmieniać to, co stoi w jawnej sprzeczności z zamiarami na przyszłość. «Gazeta» jest przekonana, że teraz sprawa polsko-rosyjskich stosunków wchodzi na właściwą drogę.

Niemniej «Kurier Warszawski» nazywa powołanie do życia komisji «wybitnym i znamienym zdaniem w naszym życiu politycznym i narodowym». Komisja ta z określeniem funkcji, otrzymała wskazówki, w jakim duchu i dla jakich celów ma pracować. Protokół Rady ministrów zupełnie wyraźnie powiada, że chodzi o uregulowanie zasad dzisiejszej sierpniowej i w ten sposób odezwa ta, akt wysokiej wartości indywidualnej, pozyskuje jawnie potwierdzenie kół miarodajnych. Wprawdzie w tej chwili nie może być mowy o **zjednoczeniu** ziem polskich, do których odnosi się swoboda, przyrzeczone przez wielkiego księcia, ale mimo niezjednoczenia się jeszcze pożądanego ideału, można go przynajmniej w pewnych kierunkach częściowo uregulować. Nowością zgoda niezwykła jest zasada, że urzędnicy Polski na nowych podstawach nie może być podejmowane bez udziału przedstawicieli narodu polskiego. «Kurier Warszawski» przestrzega jednak z góry przed wiarą, aby prace komisji potoczyły się w szybkim tempie.

Rosyjski «Warsz. Dniownik» wyraża nadzieję, że narady działaczy społecznych rosyjskich i polskich umożliwią **zrobiecie się** w skomplikowanych kwestiach, związanych z przyszłymi formami.

«Gazeta Poranna Dwa Grosze» pisze: «Komisja zajmie się najpierw omówieniem reform tymczasowych, które mogą być zastosowane w najbliższej przyszłości, nim urzeczywistni się dla nas najważniejszy postulat, wymieniony w odezwie wodza naczelnego — zjednoczenie ziem polskich».

«Dziennik Polski» i «Goniec» rejestrują tylko urzędową wiadomość o powołaniu Komisji.

Ceny i zapasy zboża.

Rząd austriacki spełnił teraz obietnicę, daną w rozporządzeniu z 21 czerwca, regulującym monopolistycznie przyszły obrót zbożem, i ustanowił państwowe ceny zboża. Był już na to najwyższy czas, gdyż zwózki żniwa już się u nas zaczęły i z zakupem wymłóconego zboża nie można już czekać. Ceny ustanowione w urzędowym komunikacie są cenami przejęcia (Übernahmepreise), t. j. temi, po których zakład zbożowy kupuje zboże od rolników, włącznie z kosztami załadunku i transportu do najbliższej stacji kolejowej, rynku lub magazynu. Ceny są następujące: pszenica 34 koron za 100 ctn. metr., żyto 28, jęczmień browarniany 28, opasowy 26, owies 26. Ale tylko dla jęczmienia obowiązują te ceny natychmiast; dla innych gatunków zboża wchodzi one w życie właściwie dopiero później, mianowicie dla pszenicy 16 września, dla żyta 16 sierpnia, dla owsa 1 października, przedtem bowiem ta cena zasadnicza powiększa się o dodatki, które wynoszą: dla pszenicy do końca lipca 4 K, do połowy sierpnia 3 K, do końca sierpnia 2 K i do połowy września 1 K; dla żyta do końca lipca 2 K i do połowy sierpnia 1 K; dla owsa do połowy września 1 K. Te dodatki są niejako premią, mającą — jak rząd objaśnia — zachęcić rolników do szybszego wymłotu zboża. Dodatki te wypłaca się dopiero w chwili, gdy zboże faktycznie dostało się w ręce Zakładu zbożowego. Komunikat wyjaśnia, że ceny zboża są utrzymane w pośrodku między cenami przedwojennymi a dotychczasowymi cenami maksymalnymi, i że uwzględniają one już także zwiększone koszty produkcji rolniczej.

Także na Węgrzech ustanowiono już ceny zboża w podobny sposób, mianowicie z premiami, które się będzie stopniowo redukować. Ceny te są wyższe niż w Austrii i nie wszędzie jednolite; przeciętnie wynoszą od 10 lipca dla pszenicy 41.50—40 K, dla żyta 33—31 K, po czym mają spadać co 10 dni aż na poziom 37.50—36 K przy pszenicy, a 31—29 K przy żywie. Zdaniem fachowców tak wysokie ceny i dodatki na Węgrzech nie są usprawiedliwione nawet jako zachęta do szybszej podaży w okresie największego popytu, gdyż Węgry są krajem nawskróś rolniczym. Nie można oczywiście porównywać tegorocznych cen zboża z cenami poprzednich lat normalnych, ani z cenami na rynku światowym (ceny amerykańskie są o połowę mniejsze), ale gdy się uwzględni, że rolnicy węgierscy nawet w poprzednim roku gorszych zbiorów mieli kolosalne zyski, pomimo że te ceny tylko stopniowo szły w górę, to jakież zyski będą oni mieli teraz, gdy już odrazu ustanowiono tak wysokie ceny maksymalne. Kwestya ta zaś obchodzi Austrię dlatego, że musi ona uzupełniać swoje zapasy kontyngentem węgierskim. W porównaniu z dotychczasowymi cenami maksymalnymi, ceny obecnie ustanowione w Austrii przedstawiają się jako nieznaczne tylko obniżenie. Tante wahaly się — dla pszenicy — między 40.50 K (Dolna Austria) a 44 K (Tyrol, Dalmacja), dla żyta — między 33.50 a 37 K. Zniżenie wynosi tedy dla Dolnej Austrii w pszenicy 6.50 K, w żywie 5.50 K, ale z powodu premiiowych dodatków nastąpi ono dopiero za kilka miesięcy. Dla re-

szty krajów koronnych będzie to zniżenie przeciętne o koronę do pół korony większe, ponieważ te kraje miały dotąd wyższe ceny maksymalne. Nadziejemy ludności konsumującej tak małe obniżenie cen nie czyni zadość.

W jaki sposób zresztą wpłynęła ona na ceny mąki, okaże przyszłość. Ceny te mają być również później ustalone. Komunikat urzędowy wspomina, że się już te ceny oblicza, ale do ostatecznego wyniku dojść będzie można dopiero po wezwaniu do kalkulacji także importu z Węgier. Uspokaja jednak rząd już teraz konsumentów, że ceny mąki, szczególnie w gatunkach ważnych dla najszerzych warstw, będą **znacznie obniżone**. Rząd będzie się też starał, przez związanie wszystkich ogniw pośrednich, ustalić ceny detaliczne w taki sposób, żeby ich przekraczanie było niemożliwe. Co się tyczy jakości mąki, to obiecuje rząd już za **parę tygodni znieść nakaz** dodawania **surogatów**, tak że w obrocie będzie tylko **niezmieszana mąka szlachetna**. Zmniejszy się też ściśle wymielanie, przez które mąka zabarwiała się na ciemno, co również wpłynie na polepszenie się jakości mąki.

Niedawno pisaliśmy, że obliczanie zapasów zboża w monarchii z przyszłych żniw, zwłaszcza na Węgrzech, wydało świetne rezultaty. Na podstawie odpowiedniego komunikatu węgierskiego ministerstwa rolnictwa «dzienniki węgierskie zaczęły już nawet pisać o „żniwie rekordowym”. Otóż rząd węgierski uznał teraz za stosowne ostudzić nieco ten optymizm i w oficjalnym komunikacie „ostrzega” prasę przed „zbyt sangwinicznymi” wnioskami. Zwraca on uwagę na to, że dotąd można się było opierać tylko na sprawozdaniach prywatnych, dalej że żniwo tegoroczne (zapowiada się 45.9 mil. ctn. metr. pszenicy) będzie wprawdzie większe od zeszłorocznego (28.64 mil.) ale nie jest „rekordowym”, gdyż n. p. w r. 1910 wynosiło 46.7, w 1911 r. 47.6, a w 1912 r. 47.2 mil. ctn. metr. pszenicy. Dalej każe pamiętać rząd węgierski o czterech okolicznościach: 1) że w r. 1913 import pszenicy i żyta do monarchii z zagranicy wynosił 4.5 mil. ctn.; 2) że zapasy kukurudzy na Węgrzech teraz zostały zużyte, że w okolicach, gdzie ludność jadła kukurudzę, będzie musiała się żywić pszenicą; 3) że zbiory w Austrii będą zapewne gorsze niż w r. z., a w Galicji znaczna część ziemi była nieuprawiona; 4) żniwo aż do zwózki wystawione jest jeszcze na różne niebezpieczeństwa. Przesadny optymizm jest tedy nieuzasadniony; o jakimś nadmiarze niema mowy, a planowa organizacja użytkowania zboża i oszczędne uregulowanie konsumpcji jest konieczne.

«Reichspost» piorunuje nawet na optymistyczne halasy dzienników węgierskich; stwierdza, że oceną horoskopów żniwowych w węgierskich komitatach zajmują się nie niezależne organy, lecz handlarze zboża i sensalowie. Jakie motywy nimi kierują: czy to przesadne oceny mają skłonić producentów do tańszego pozbywania się zboża, czy też wywołać rozluźnienie lub zniesienie przepisów o użytkowaniu zboża — to wszystko jedno, dość, że chodzi tu o chęć zysku za wszelką cenę. Wytyka też «Reichspost», że dyrekcja akcyjnego Towarzystwa dla produktów wojennych, mającą zakupować zapasy zboża, powołała jako komisjonerów same tylko firmy zbożowe, a więc kartelowców dla handlu zbożem na Węgrzech, tych samych, którzy przez dorywcze oceny zapasów grają na żniwie.

W «Arbeiter Ztg» znów poseł Elderseh przestrzega rząd austriacki przed optymistycznymi złudzeniami co do zapasów zboża, przed rozrzućnością i znoszeniem dotychczasowych wyjątkowych zarządzeń: karty chlebowej, racyi na głowę i mieszania z surogatami. Tylko z mąką kukurudzianą ludność zostanie się chętnie, ale jęczmienia nie powinno się teraz używać do celów browarnianych lub na karmę, gdyż potem może się okazać, że nawet jęczmienia nie będzie dosyć, i znów nastanie epoka kukurudziana. Opiera on swoje obawy na niepewności co do kontyngentu zboża węgierskiego, przeznaczanego dla Austrii. W r. kontyngent ten wynosił 13 mil. ctn. metr. mąki. Tego roku, jak słychać, ma on wynieść 9 mil. Ponadto nie wiemy, czy Węgry tego roku dają na użytek wojska większą ilość zboża. Nie znamy tedy głównych podstaw przyszłego planu aprowizacyjnego, gdyż konferencje o tych kwestiach ostatnio są tajemnicą. Wiemy jednak, że Węgry z 3 mil. ctn. kukurudzy, obiecanej na wiosnę dla Austrii, dostarczyły do połowy lipca zaledwie 300,000 ctn. Nasze własne zapasy mąki wynosiły w kampanii zeszłorocznej 30 mil., tyle będzie może i teraz. Węgry mają nam dać 9 mil., ale za to z Galicji i Bukowiny, które dostarczały 8 mil., będzie teraz o jedną trzecią mniej. Można tedy liczyć w Austrii co najwyżej na 35.6 mil. ctn. mąki, czyli po 351 gramów dziennie na głowę ludności. Atoli jest jeszcze mnóstwo okoliczności, które i tę kwotę umniejszą: zapotrzebowanie wojskowe jest absolutnie i relatywnie większe, niż podczas pokoju, zapasy nagromadzone dla wojska psują się często; ludność włościańska potajemnie spasa i ukrywa część zapasów, i w ogóle wiele zboża i mąki niszczy się bez pożytku. Wobec tego ilość dziennej, przypadająca na głowę, jest właściwie jeszcze niższa. Gdy się te raz uwzględni, że ludności włościańskiej, to jest dwóm trzecim ludności Austrii, przynależą do 11 września 500 gramów zboża, a później 400 gr. zboża względnie 312 mąki, robotnikom przemysłowym ciężko pracującym 300 gr. mąki, a reszcie ludności 200 gr., to gdyby nawet cała ilość mąki wystarczyła, zabraknie wszelkiej rezerwy. Nie należy tedy oddawać się przesadnym nadziejom.

Takie są dzisiaj horoskopy zbożowe do mąki bez surogatów. Zobaczymy też, czy mąka rzeczywiście „znacznie” potanieje. Będzie to zależało od tego, jak się spisze nowa centrala zbożowa.

Popierajmy Sekcję pośrednictwa pracy Komitetu nad b. Legionistami w Wiedniu IV. Weyhringergasse 14, która dostarcza pracowników wszelkich kategorii z pośród byłych Legionistów i żołnierzy-Polaków

Wojna wśród lodowców.

(Podróż przez okolice Meranu. — Gospoda w Sponding. — Droga do przełęczy Stils. — Wśród lodowców. — Scurluzzo. — Ortler. — Neutralna przestrzeń powietrza. — Zima w górach przeciwko Włochom.)

Wśród cichej, ciepłej atmosfery — pisze Kurt bar. Reden, sprawozdawca wojenny „Pester Lloyd” — pomiędzy szlachetnymi drzewami kasztanowemi, obsypanemi kwieciami, pośród łanów dojrzalego zboża jedziemy na zachód przez okolicę Meranu do Vinschgau. W dolinie wspaniały ogród, na wyżynach nagie skały. Ale w miarę, jak droga niespostrzeżenie wchodzi coraz wyżej, temperatura obniża się widocznie i nagle turysta znajduje się jakby gdzieś na północy.

Gdy w dolinach osady ludzkie są skupione, w górach obejścia są rozproszone, samotne. Na dole mieszkają bogactwa. Wozy naładowane sianem i ciągnięte przez woły, jadą jeden za drugim. — Woły oswoiły się już z samochodami, do których konie jeszcze się nie mogły przyzwyczaić. Nigdzie nie znać wojny, tylko na stacjach kolejowych pełno jest wojska, a na złotych rozkładach jazdy widać liczne białe paski, które pokrywają zniszczone pociągi. Niema sporo pociągów osobowych, niema też wagonów I i II klasy.

Wypoczywamy i nocujemy w Sponding, w pięknej gospodzie, której właściciel jako oficer strzelców miejscowych wyruszył na wojnę. — Gospodę wzorowo prowadzi żona oficera przy pomocy 7 córek. Nazajutrz wczesnym rankiem jedziemy dalej doliną Silden wśród niebotycznych gór do Comajoy, a stamtąd na słynną przełęcz Stils. — Dajmy coraz wyżej, ponad 2,000 metrów, do stanowisk austriackich. Mamy złudzenie, że obryzanie lodowce Ortlera są bardzo blisko. Tu i ówdzie przesuwają się patrol austriackich nareciarzy.

Na dole, głęboko, leży Trafoi ze swoimi hotelami rozmaitych rozmiarów. — Ustał ruch turystyczny, chociaż aż do pewnej wysokości turysty mogliby urządzić wycieczki, nie narażając się na żadne niebezpieczeństwo. — Na wielu wysuniętych punktach kobiety, pozostawiając same gospodarstwo, spokojnie, powiadając, że Włosi mogą przyjść do Tyrolu, ale jako jeńcy.

Taka dzielna kobieta przyrzuciła nam obiad, po którym ruszyliśmy w dalszą podróż. Węzownią dajmy do przełęczy Stils. Jest to wspaniała droga, wzorowo utrzymana. Dzisiaj zaczyna ją już pokrywać śnieg. Jestto najwyższe wzniesienie drogi automobilowej w Europie, a może na świecie. — Dokoła głębokie milczenie. — Lodowce blyszczą z dala barwą błado-zieloną, a wśród tej jasności czernią się głębokie szczeliny.

* Po lewej stronie wznosi się Scurluzzo, najwyższe wzniesienie po stronie włoskiej. Zajęliśmy je przed kilku tygodniami, żeby panować nad doliną Braulio. Wbrew rozsiewanym pogłoskom muszę tujaś stwierdzić, że wszystkie nasze hotele w tej okolicy stoją nienaruszone. Można w nich spokojnie mieszkać. Jedynie gospodę na Ferdinandshöhe uszkodził granat włoski.

Ortler jest dzisiaj niewidzialny. Otuliły go i zasłoniły ngły. Samochód nasz zjeżdża powoli na dół. Nagle słyszymy coraz silniejszy huk. Warstwy nowego śniegu zsuwają się na dół i oto powstaje lawina, spadająca w dolinę z niepowstrzymaną siłą.

Tę samą podróż odbył sprawozdawca wojenny Paweł Busson, którego sprawozdanie ogłasza „Neues Wiener Tagblatt”. Mimo naszych życzeń — pisze Busson — Włosi nie powitali nas granatami. Nie mogli zresztą. Przestrzeń powietrzna nad granicą szwajcarską jest ściśle kontrolowana przez oficerów szwajcarskich, którzy mieszkają w hotelu. — Przez tę przestrzeń powietrzną neutralnej Szwajcarii nie wolno Włochom strzelać.

„Neue Freie Presse” w korespondencji z Insbruka podaje o tym terenie wojny zajmujące szczegóły, które autor korespondencji otrzymał od pewnego austriacko-węgierskiego oficera wyższej rangi. Nie wiem — mówi ów oficer — czy o tem już mówiono kiedy, ale należy podnieść, że już minęła trzecia część pory, nadającej się do wojny na wszystkich z małemi tylko wyjątkami okolicach tyrolskich. Najdalej za 3 miesiące, ku końcowi września, lub z początkiem października, zima, tak wczesna i silna w górach, położy kres ofensywie włoskiej.

Już dzisiaj, w lipcu, liczne nasze stanowiska, najwyższe wzniesione, znajdują się w głębokim śniegu. Temperatury, dochodzące do 10 i więcej stopni poniżej zera, nie są na przełęczach rzadkością. Jeżeli obecnie w ciągu 7 tygodni Włosi nie mogli posunąć się ani o krok naprzód, to chyba nie dokonają tego w sierpniu i wrześniu. A potem zima w Alpach uniemożliwi ich pochód.

Ze Lwowa.

Z dzienników lwowskich z dni ostatnich wyjmujemy jeszcze następujące wiadomości:

Zmiany w magistracie. Komisarz rządowy, starosta Grabowski, zarządził następujące zmiany w kierownictwach departamentów magistratu: Departament I (dóbr i finansów) objął radca mag. Danielski; departament II, radca dr Stan. Piatowski; departament III (administracyjno-budowniczy), st. radca Aleks. Ostrowski; departament IV st. radca Jan Chęciński; departament Va i b, radca F. Śledziński; departament VI (szpitalny i szupasowy), radca Tad. Michalczyński; departament VII, radca Mieczysław Majewski; departament VIII (szkolny, wyznaniowy i fundacyjny) radca Władysław Hofmoki; departament IX (sanitarny i targowy), st. radca Józef Zawistowski; departament X (wojsk.), radca Józef Kwiatkowski; departament XI, radca Jan Marechowski. Sekretarzem prezydialnym jest p. Winc. Samolewicz.

Teatr miejski we Lwowie. Z dniem 16 lipca kierownictwo teatru miejskiego obejmuje dyrektor p. Ludwik Heller. Do tego czasu teatr prowadził p. Glikson.

Co Rady administracyjnej Fundacji hr. Skarbka zamianował komisarz rządowy delegatami: dra Mikołajskiego i dr Strolowicza, zastępcami delegatów pp. Ohlego i Howartha.

Sprawy aprowizacyjne. W dniu 7 bm. odbyło się posiedzenie w sprawach aprowizacyjnych, zwołane przez komisarza rządowego, starostę Grabowskiego. Rozdawnictwo obiadów w kuchni przy pl. Biłczewskiego podwyższono z 800 na 1,800 porcji dziennie. W miejsce wywiezionego radcy Włodzimierskiego wybrany został zastępcą prezesa komisji opiekunów ubogich p. Piotr Glazer.

Przyjęto do wiadomości, że p. starosta Grabowski z funduszu 20,000 koron, uzyskanych od namiestnika, wypłacać będzie co tydzień na ręce p. Dulębianki kwotę do 2,000 koron na drobne wydatki kuchni, oraz na zakupno mięsa dla nich raz w tygodniu.

Koncert na bezdomne dzieci po poległych. W dniu 3 bm. odbył się we Lwowie w teatrze miejskim na cel powyższy koncert śpiewaczki p. Janiny Korolewicz-Wajldowej i pianistki Hefony Ottawowej. Publiczność wypełniła teatr prawie po brzegi. Czysty dochód wyniósł 2,017 kor. 20 hal.

Stosunki zdrowotne we Lwowie, przedstawiają się, wedle doniesień dzienników, wcale nieświetnie. Na posiedzeniu Komisji zdrowotnej, odbytem w dniu 8 bm. w obecności komisarza rządowego Grabowskiego, fizyk miejski przedstawił niepokojący stan chorób, a mianowicie cholery i ospy.

Choroby na **cholere** znajdowało się w dniu 8 bm. 86. Umieszczono ich w osobnym szpitalu cholerycznym w szkole św. Zofii, gdzie poprzednio był szpital choleryczny rosyjski, bardzo dobrze urządzony przez armię rosyjską.

Na **ospe** leczono się szpitalnie 111 osób. — Wobec tego magistrat zarządził systematyczne szczepienia, których dokonują medycy. Wkrótce ogłoszone będzie rozporządzenie komendanta wojennego, nakazujące szczepienie ospy i cholery w otoczeniu domów zakażonych. Wydano też rozporządzenie, zarządzające przymusowe odstawianie chorych zakażonych do szpitala.

Ponowny meldanek mieszkańców Lwowa. Dyrekcya policyi zarządziła z polecenia władz wojewych ponowne meldowanie wszystkich we Lwowie zamieszkałych osób. Na podstawie tego zarządzenia, każdy mieszkaniec winien zażądać się za pomocą przepisanych kartek meldunkowych. Każdy zameldowany w wieku powyżej 12 lat otrzyma legitymację upoważniającą do swobodnego pobytu w mieście. Legitymację tę powinien każdy mieszkaniec obowiązkowo mieć przy sobie i na żądanie okazać ją organom bezpieczeństwa. Kto po ukończeniu przeglądu nie wykaze się taką legitymacją, będzie pociągany do odpowiedzialności karnej, względnie będzie wydany z miasta.

Po odjeździe legionistów. Przed samym wymarszem oddziału legionistów ze Lwowa w dniu 9 bm., zgłosiło się kilkunastu młodzieńców wyekwipowanych do podróży, którzy ze łzami w oczach prosili, aby i oni mogli wyruszyć. Ponieważ ze względu na formalności aseniterunkowe było to niemożliwe, polecono im zgłosić się później, tak, że będą mogli wyruszyć z następną partją, która się obecnie formuje.

Obraz Grottgera na Legiony. Pp. Wanda Młodnicka i W. Wolscy ofiarowali na cele Legionistów, względnie polskiej pomocy sanitarnej, piękny szkic A. Grottgera: «Kweta w 1863 r.». Obraz ten wystawiono na sprzedaż w księgarni Altenberga.

Brak tytoniu. We Lwowie odczuwa się dale dotkliwy brak tytoniu. Zapasy tytoniu rosyjskiego, jakie Lwów posiadał, nagle znikły — prawdopodobnie z obawy przed strażą skarbową austriacko-węgierską, zaś zapasy dawne wylapali i wysprzedali dawno Rosjanie. Węgiełski transport tytoniu i cygar z fabryk austriackich ma nadejść do Lwowa jeszcze w bieżącym tygodniu.

KRONIKA.

Kraków, 16 lipca.

Ks. arcybiskup Teodorowicz w przejeździe ze Lwowa do Wiednia bawi w naszym mieście.

Nabożeństwo białe na kazaniem, zamówione przez porucznika Krakowianina i grono oficerów „Polaków baterii 4, pułku 23 polnej artylerji, odbędzie się w niedzielę dnia 18 lipca o godzinie 9 rano w kościele OO. Paulinów na Skale, na pomysłność naszych wojsk, przed ołtarzem Bogarodnicy, Królowej Korony polskiej. W czasie nabożeństwa, pod kierunkiem kompozytora p. Garbusińskiego, odpowiadają artyści następujące utwory: 1° Fours: Duet odśpiewa T. Łowczyński i B. Romanowski. 2° Walewski: Solo »Ave Maria« H. Łowczyński. 3° Garbusiński: »Modlitwa chłopa polskiego« T. Łowczyński. 4° Studziński: Duet »O saskiego« T. Łowczyński i T. Łowczyński. 5° »Ojciec nasz« T. Łowczyński. 6° Strýs: »Modlitwa« B. Romanowski. 7° Garbusiński: Tercet »Sub tuum Praesidium« H. Łowczyński, T. Łowczyński i B. Romanowski. — Podczas nabożeństwa zbierana będzie składka na najniebezpieczniejsze ofiary wojny w myśl odczytu księcia biskupa Sapiehy.

Z Akademii umiejętności. Posiedzenie wydziału historyczno-filozoficznego odbędzie się w poniedziałek 19 lipca o godz. 11 przed południem. — Porządek dzienny: Dr Jan Grabowski: Stosunki Władysława Łokietka z Węgrami. — Początek posiedzenia o godz. 11 rano.

Koncert dzisiejszy, urządzany w teatrze miejskim staraniem Ligł kobiet na schronisko dla superabituowanych Legionistów, rozpocznie się o g. 8 wieczór. Na program koncertu złożą się pieśni i arye operowe w wykonaniu znakomitej artystki opery wiedeńskiej p. Jadwigi Dębickiej, dającej utwory fortepianowe, które odegra p. Przerowski, zaszczytnie znany ze swoich zagranicznych występów pianista, w końcu deklamacja p. Józefa Węgrzyńskiego, ulubienca naszej publiczności. Artystki i artyści teatru miejskiego objęli łaskawie rozsprzedaż programów.

Nie wątpimy, że publiczność zjawi się tłumnie w sali teatru, by poprzeć szlachetny cel koncertu. Jak nas informują, p. Dębicka oraz p. Sternich, który objął akompaniament w koncercie, przybyli już wczoraj do Krakowa.

Odczyt p. Eleonory Rudnickiej p. t. »Organizacja domów sierocych« odbędzie się w pierwszym terminie, to jest dnia 17 w sobotę o godzinie 4 po południu w lokalu sodalicyjnym, ulica Szewska 5, I. piętro. Wstęp 50 hal. Dochód przeznaczony na Rodzinę Sierocą.

Z teatru ludowego. W sobotę dnia będzie arcywesoły wokal z pieśniami »Wesele landsturmisty« w opracowaniu dra Jana Jakubowskiego. Wyborną postać felfelba stwarza w tej aktualnej sztuce J. Solnicki.

Pomnożenie liczby pociągów osobowych na linii Kraków-Wiedeń. Podnosiliśmy już niejednokrotnie, iż w ostatnim czasie ożywił się ogromny ruch przejeżdżnych na linii Wiedeń-Kraków. Wszystkie pociągi osobowe, przybywające do Krakowa, przepełnione są stałe pasażerami, wracającymi do Galicji, gdyż obecnie zaczął się tłumny powrót emigrantów galicyjskich. W poszczególnych

wozach mieścić się musi prawie zawsze dwa razy tyle osób, niż wedle przepisów kolejowych znać tam może pomieszczenie. Przy pociągach osobowych kursują obecnie tylko wozy klasy trzeciej, co podróżowania wcale wygodnym nie czyni. — Z tych powodów aktualną bardzo staje się sprawa pomnożenia liczby pociągów osobowych na linii Wiedeń-Kraków oraz udogodnienia połączeń kolejowych na wschód od Krakowa. Czynnik powołany winien przedstawić to żądanie kompetentnym władzom celem uzyskania dla cywilnej publiczności pewnych udogodnień kolejowych.

Pożar w »ogrodzie Angielskim«. Donieśliśmy wczoraj o wielkim pożarze, jaki wybuchł w »ogrodzie Angielskim« przy ulicy Lubicz. Ogień powstał w wielkim drewnianym baraku, sąsiadującym z równie drewnianym budynkiem, gdzie miesi się miejski przytułek dla kalek i nieuleczalnie chorych. W baraku tym mieściło się siano, słoma, sienniki, łózka i inne sprzęty. Z niewiadomą przyczyną zapaliła się wewnątrz nagromadzona słoma i płomienie objęły wkrótce cały barak. Pożar był groźny, płomienie buchały ku górze, czarne, olbrzymie kłęby dymu widać było z daleka. Zanim straż miejska przybyła, runął dach barakowy i ściany. Ogień jednak wkrótce zlokalizowano.

Od płonącego baraku zajęły się sąsiednie oficyny domu przy ulicy Botanicznej, mianowicie zaczął już płonąć dach; powstał wielki popiół, lokatorzy zaczęli już z mieszkań wynosić sprzęty. Wkrótce jednak straży pożarnej udało się ogień na dachu ugasić.

Barak, który padł pastwą ognia, był własnością gminy. O ogniu zawiadomiono miejską straż pożarną ze stacji kolejowej już wówczas, gdy cały barak stanął w płomieniach. W akcyi ratunkowej brały udział trzy plutony strażaków miejskich. — Pożar wywołał ogromne zbiegowisko przy ulicy Lubicz, gdyż przypuszczano, że pali się przytułek, gdzie leżą chorzy starcy.

Szkoda dość znaczna wynosi kilka tysięcy koron.

Ofiarą ognia padły również wysokie drzewa dookoła baraku i w ogrodzie.

Przyjaciel dzieci. Jest nim pewien żołnierz-rekonwalescent, odpoczywający w dzień na plan-tach. Skupia on chętnie działawo obok siebie, zna wiele dzieciaków po imieniu i zabawia je rozma-ymi. Oprócz spraw wojskowych, o które się działawa dopytuje, tłumaczy jej różne zjawiska przyrody, objaśnia nazwy drzew i roślin, używ zabawek z papieru i patyczków. Z wymowy zdradza ów żołnierz pochodzenie morawskie

Ręczy sportsmen zaopiekował się wczoraj w południe rowerem p. Z., właściciela zakładu czyszczenia szyb, który rower ten pozostawił na chwilę przy rogu ulicy św. Tomazsa, a sam wszedł do sklepu przy ulicy Floryjańskiej, aby się porozumieć z właścicielem. Rozmowa ta, chociaż trwała krótko, kosztowała p. Z. 100 koron. Skorzystał bowiem natychmiast z okazji jakiś wyrostek i dra-pnął na rowerze w niewiadomym kierunku. Rower był marki »Globus«.

Wyrok śmierci. «Dziennik Urzędowy Województwa» Nr 7 z dnia 15 b. m. donosi: Wojciech Dybek, liczący lat 54, soltys w Szczytnikach, szpiegował w miesiącu styczniu i lutym b. r. po-życze i sily austriacko-węgierskiej wojsk w okolicy Szczytnik nad Nidą w tym celu, aby o tem udzielić wiadomości nieprzyjacielowi; przyskakając zaś austriackim patrolom, że wskazuje pożyteczne rosyjskie artylerji, zwabił ich na brzeg rzeki. Obsadzonej przez wojsko rosyjskie, i w ten sposób od- dał w ręce nieprzyjaciół 17 austriackich żołnie-ry, których Rosjanie wzięli do niewoli.

Wyrokiem dorozącego sądu c. i k. armii etapo-wej z dnia 30 czerwca b. r. skazany został Wojciech Dybek za zbrodnię szpiegostwa na karę śmierci przez powieszenie. — Wyrok wykonano w dniu 30 czerwca b. r.

Warszawa w oczekiwaniu doniosłych wypadków. «Warszawski Dziennik Polski» z 23 czerwca poda-je charakterystyczny artykuł p. t. »Alarmiści«. Warszawa wstrząsają wieści, zapowiadające »olbrzymie zmiany«. Skutkiem tego wstrząsają ludzkie swój zwykły bieg życia, zamiera handel i przemysł. W takiej chwili, jak obecna, nie wol-no być ostrożnym i bezustannie troskać się o własne monie. Nie wolno lekąć się zmian wielkich i wielkich wypadków, gdyż są one koniecznością, a uciec przed nimi nie sposób. Wobec tego należy być na wszystko przygotowanym. Dzienniki kończy uwagę, że »panika więcej pociąga ofiar, niż sama katastrofa«.

Z kraju.

Biała, 14 lipca. (Koncert.) Ku uczczeniu oswo-bodzenia Lwowa i zwycięskiego wypierania wroga z ziem naszych odbył się tutaj w sobotę 10-go lipca pod protektoratem pani namiestnikowej Ko-rytowskiej, a staraniem delegatury departamentu wojskowego N. K. N. i komitetu Polek w Białej — koncert, który mili i sympatyczni, a zaszczytnie znani artyści: p. Sternich-Dębicka, śpiewaczka op. nadwornej w Wiedniu, p. Teodor Mayer, prof. kon-servatorium wiedeńskiego i p. Sternich, kapelmistrz opery ludowej w Wiedniu — uczynili bież-nią artystyczną dla zebranej na koncert Polonii Pani Dębicka nie tylko czałem pieśni, ale ujmują-cym serdecznie wdziękiem swej postaci, z arty-styczną połączonej prostotą, podbiła słuchaczy zupełnie, którzy długo nie milkąciami oklaskami po- kilka razy wywoływali śpiewaczkę, upraszając w ten sposób nadprogramowe dodatki. — P. prof. Mayer przykuwał swą artystyczną, pełną subty-łności grą na skrzypcach, a dyskretny i na wyso-kości sztuki muzycznej stojący akompaniament p. kapelmistrza Sternicha łączył się z śpiewem i muzyką w niezmiernie miłą całość koncertu, która, zaliczywszy go także do najpiękniejszych, jakie się w Białej pamięta. Serdeczne też należy się podzię-kowanie i uznanie dla wykonawców koncertu, któ-ry z całą gotowością na zapytanie o urządzenie koncertu w Białej na cele Legionów, ofiarowali swoje przybycie z Wiednia do Białej, aby bezin-teresownie przyczynić się do powiększenia funduszu dla tych, co w służbie idei legionowej stracili zdol-ność do pracy i dla rodzin naszych bohaterów. — Koncert zasilł ten fundusz kwotą 400 K.

Godne naśladowania. W tych dniach odbyło się w Bierzanowie, wsi powiatu wielickiego, srebrne wesele p. Jakóba Jamki. Goście weselni z inicja-tywą podoficerów rezerwowych armii austriackiej, pochodzących z Bierzanowa, złożyli kwotę 20 K na Legiony polskie, wręczając ją p. Stani-sławowi Stęgowi, naczelnikowi gminy, jako

Poszukiwanie zaginionych.

Ktokolwiek miałby pewne wiadomości o legionistach I pułku, I batalionu, II kompanii, 4 plut. **Tadeuszku Biedzie**, zechce przesłać rodzinie pod adresem: Stanisław Bieźanka, Dynów, Galicya. Wyżej wspomniany pisał do rodziny ostatnim razem 10 października 1914. 4810 1 3

Samuel Silber z Kamienki Strumieńskiej i **Jan Przysławski** z Zborowa, Feldpost Nr 37, poszukują krewnych, przyjaciół i znajomych. Wiadomości proszą przesłać pod adresem: **S. Silber**, Administracja „Nowej Reformy”. -4168 4 4

Ktokolwiek ma jaką wiadomość lub zna adres p. **Jakoba Leyki** z Miela, c. k. geometry ewidencyjnego przed wojną w Jasle, raczy łaskawie podać Józefowi Lechowskiemu do p. Stefani Górskiej, Kraków, ul. Bonerowska 11, parter. 4586 3 3

Natan Kohn, urzędnik pocztowy, obecnie w ekspozyturze w Niepołomicach, prosi znajomych o podanie jakiegokolwiek wieści o Zwerfeld recte Lautermanównach ze Stanisławowa, rodzicach, dzierżawcach dóbr z Jurym-pola ad Borszchów, oraz bracie mecenasie, **Drze Dawidzie Kohnie**. 4610 3 3

Tadeusz Górski, Kad. Lir. 34 w Krakowie, Festungs-spital Nr 10, Obj. II, Zimmer 21, prosi o wiadomość o swych braciach **Adamie, Józefie i Karolu**. 4672 2 3

Maksymilian Pawłow-ski z Krakowa, uczeń szkół średnich, obecnie podoficer w strzelcach, prosi czyliwych o pomoc w odnalezieniu ojca **Józefa Pawłowskiego**, inżyniera z Krakowa, matki, brata nadporučnika, i siostry nauczycielki, których od wielu miesięcy mimo usilnych starań odnaleźć nie może. — Adres: Lichteneß berg, Wels, Ober Österreich, Landwehr - Reconvalencesentabteilung Nr 1. - 4767 2 3

Zydzor Tarnowiecki, Rekonvalescent, Stübgen (Styrya), poszukuje żony **Antoniny** z dzieckiem ze Lwowa. 4771

Szyka Jerzy poszukuje brata **Aleksandra**, zandarma; **Michał Szewczuk** poszukuje brata i siostry. — Adres obu: K. k. Reserve-Spital Nr 6 (Bohm. Technik), Praga. 4772

Michał Morawski, obecnie k. k. Reserve-Spital Nr 3, Praga, Technika, prosi o wiadomości o żonie **Annie**, matce **Parańce** i bracie **Symeonie** z powiatu Żółkiew, o których nie ma wiadomości od sierpnia ub. roku. 4760

Stanisław Zawadowski, Wien, I, Bankgasse 3, prosi znajomych o wiadomości o ojcu **Emiliu**, który przed pierwszą inwazją rosyjską był w Rudawach pod Lwowem, matki **Filomeny** i **Kamili** z Zawadowskich **Szcze-pańskich**, oraz dzieci **Zdzisława** i **Luni** z Krosna. 3816 10 10

Marya Bauer, Przemysł, Niemcewicz, poszukuje brata **Adama**, który w październiku przebywał w Plawsku w Czechach. 4738

Teofila Bieniedzka, Jasło, ul. Czackiego, dom p. Galika, prosi siostr swoich o podanie adresów. 4736

Julia Beńko u Dra Elsnera, Wiedeń, XII, Schönbrunner Schloßstrasse 45/12, poszukuje **Piotra Struzika** (pluton z 55 p. p.) z Delatyna. Jako ranny leżał m. w jakimś szpitalu. 4739

Zaleszczycki Rodzina **Zajaców** poszukuje legionisty **Tadeusza Zajaca**, który jako ranny był w szpitalu w Marmaros Sziget. 4743 2 2

Ktokolwiek zna adres **Joanny Filipowej** z Krakowa, raczy donieść do Administracji „Nowej Reformy” pod **W. Zieleniewski**. 4689 3 3

E. Majer March fałszywy, słaby w Fest-Spital Nr 6, Kraków, Obj. I, 1. 37, poszukuje swoich rodziców **Ire i Beila Fast** z Radymna. 4698

Duży pokój frontowy z meblami, sam lub z kuchnią, wraz z naczyniem zaraz do wynajęcia. Wielopole 7, I, na prawo. 4809 1 2

Poszukuje się pomocnika fryzjerskiego zaraz. Zgłoszenia: Stanisław Wiskida, Sławkowska 1. 4784 1 3

Inteligentna panna szuka zajęcia jako kasyerka lub jako towarzysząca pani albo też starszych dzieci, z szcynem; chętnie zgodzi się na wyjazd. Zgłoszenia pod „Zajęcie 16” przyjmują Adm. „N. Reformy”. 4789 1 3

Do wynajęcia tania 3 pokoje, przedpokój, kuchnia i łazienka, Rakowicka 4. 4785 1 3

Pomocnik księgarski dobrze polecony, potrzebny. — J. Hopcas, A. Szalomona. Kraków, Szczańska 9. 4801 1 2

Równocześnie z otwarciem sezonu w Rabce przyjmują dzieci i osoby dorosłe, z całym utrzymaniem, jak w roku ubiegłym. Opieka matczyńska zapewniona. Ceny umiarkowane. Gusta Brand, Rabka. 4794 1 6

Kandydat adwokacki poszukuje posady na prowincji. — Zgłoszenia przyjmują Polaner, Wiedeń, X., Buchengasse 87/21. 4395 1 3

Już nadszedł do **Chrześcijańskiej Spółki Handlowej** (drobnych kupców), **Jagiellońska 9**, świeży transport masła dońskiego i jaj górskich; codziennie do nabycia mleko słodkie i kwaśne. Ceny niskie. 4808 1 2

Dość polecony uczeń szkoły rolniczej w Kobiernicach, lat 19, na razie wolny, od wojska, pragnie przyjąć posadę praktykanta w większym gospodarstwie dworskim. Zgłoszenia pod: Urząd pocztowy Skawinie. 4804 1 2

Zegar antyki grający 3 polskie melodie, oraz szafa oszklona, ośmiookutna do sprzedania w Księgarni Katolickiej (Floryańska 1). 4803 2 5

Zaraz do wynajęcia **Erzwołowska 27, parter**: 4 pokoje, przedp., kuchnia, łazienka, kłozet, instal. elektr., z ogródkiem. Wiad. u dozorcy. 4649 3 3

Droguerya w Żywcu poszukuje rutynowanego **pomocnika** lub **pomocnicy** zaraz. 4785

Kucharka umiejąca samodzielnie prowadzić pojedynczą kuchnię, poszukiwana do Żywca. Zgłoszenia pod **A. Z., Żywiec**. 4786

Szpital św. Łazarza w Krakowie poszukuje dostawców: na kurczęta i kury, jaja, masło, ziemniaki młode i stare, słomę i siano. — Zgłoszenia w Zarządzie Szpitala od godziny 8 do 9 rano. 4796 2 3

Rutynowana sklepowa poszukuje posady zaraz na wyjazd do kapiel. — Zgłoszenia list. pod „Sklepowa” przyjmują Adm. „N. Reformy”. 4600 3 3

Sluchacz IV r. politechniki przyjmie na czas wakacji lekcyę z matemat. i geometrii wykreśl. w zakresie szkół średnich. — Zgłoszenia listowne przyjmują Administracja „N. Reformy” pod **4500**. 4500 9 0

Srebro i antyki kupuje i sprzedaje S. Katzner, ul. Bracka 5. 4298 10 10

Osoba wykształcona, sympatyczna, poszukuje zajęcia w biurze, sklepie do kasy lub ekspedycji lub innego w domu prywatnym. Zgłoszenia: Zakopane, willa Szalas, z listami pp. Błońskich. 4957 10 0

Krawieczyna damska i bielizna nowa, oraz reperacje starej, przyjmuje i wykonuje niedrogo **Wiktoria Podbielska**, Kraków, Sławkowska 6, III p. 3140 21 0

Szkołka Freblowska Wandy Komarowej w Zakopanem, w gmachu szkoły zawodowej urzędowa według najnowszych wymagań higieny, otwarta przez całe wakacje za opłatą 6 koron miesięcznie poleca się. 4256 11 0

2 automobile

używane, w bardzo dobrym stanie, do sprzedania. Wiadomości w Garaz, ul. Biskupia 13. 4811 1 6

Przeżywny miód deserowy i kuracyjny, z kwieciami akacji (osobliwość węgierską), zastępując masło i mleko, wysyłam w 5-kg. blaszankach opłatnie za pobraniem po 10 K. Dr L. Bajor, hodowca pszczoł, Galgahévíz (Węgry). 4792 1 30

Buchalter

(wolny od wojska), obeznaną dokładnie z podwójną buchalterią (ameryk.) i wszelkimi czynnościami biurowymi, który był przez 8 lat na posadzie w większej fabryce w Krakowie, a od czasu ewakuacji miasta przebywa we Wiedniu, chcąc wrócić obecnie do rodzinnego miasta, poszukuje posady w większej instytucji bankowej lub fabryce. Zgłoszenia: **S. S.**, Wiedeń, VI, Gumpendorferstr. 71, drzwi 8. 4799

Psa myśliwskiego

zgrabnego, nie dużego, wytrawnego na ptactwo i zwierzęcą kłupę, zaraz za przystępną cenę. Zgłoszenia z podaniem zalet i ostatniej ceny pod I. Szalajski poste rest. Kraków, za okazaniem przepustki. 4813 1 6

Zbiór grzybów

prawdziwych wezmę w dzierżawę, w większym lesie, w pobliżu Krakowa, obfitującym przeważnie w prawdziwe grzyby, mającym dobrą komunikację kolejową. Zgłoszenia z dokładnym opisem grzybostanu, obszaru, miejscowości i warunków pod St. Dalewski poste rest. Kraków, za okazaniem legitymacji. 4814 1 6

XIII. Zwyczajne Ogólne Zgromadzenie

członków Towarzystwa dostawców obuwia dla c. i k. armii i c. k. obrony krajowej stowarzyszenia zarez. z ogr. por. odbędzie się dnia **25 lipca 1915 roku** o godzinie 2 po południu w lokalu Tow. w Krakowie, ul. Czarnewiejska 1. 27, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Odczytanie protokołu z ostatniego zgromadzenia;
- 2) Sprawozdanie Dyrektora;
- 3) Wybór Komisji kontrolującej;
- 4) Zatwierdzenie zamknięt rachunkowych za rok 1914;
- 5) Uchwalenie absolutorium dla Dyrektora;
- 6) Wnioski członków Towarzystwa.

Kraków, 13 lipca 1915.

Józef Dobrzański Dyrektor-referent.

Urządzenie

do szkółki freblowskiej (ławeczki, stoły etc.) do sprzedania. Ul. Łobzowska 1. 29, III p., drzwi wprost schodów. 4518 8 0

K. Kuborowiczowa

prowadzi jak lat ubiegłych 4716 4 4 pensjonat, restaurację i mleczarnię w Szczawnicy. Utrzymanie od 5 koron. Zaprowiantowanie zupełne.

Do wynajęcia przy ul. Blich, I. 4.

3 pokoje, kuchnia, przedpokój, łazienka z oświetleniem elektrycznym, na parterze; 1 pokój, kuchnia i przedpokój na I p. Oddzielne pokoje na IV piętrze. 3129 46 0

Nr ins. 10 4817

HALA LICYTACYJNA

c. k. Sądu powiatowego cywilnego w Krakowie, ulica św. Tomasza 1. 29.

W sobotę dnia 17 lipca 1915 i w dniu następnym o godzinie 9 rano będą sprzedane:

Maszyna do szycia, do pisania, urządzenie domowe, reszki perkalu, bluzki, fartuszeki, spodnie, pończochy, firanki, dywany i t. p.

Kraków, dnia 15 lipca 1915.

Blizsze szczegóły na tablicy przed Halą umieszczone.

Maszyny rolnicze: żniwarki, kosiarki i wiazaki amerykańskie „Plano”, kłery, młocarnie, młynki, sieczkarnie, piewniki z dwigni do uprawy ziemniaków i buraków etc.

poleca na sezon 4213 10 10

Fabryka maszyn rolniczych i odlewnia żelaza pod firmą

M. PETERSEIM

w Krakowie, Grzegórzki Cenniki na żądanie bezpłatnie.

Wiedeńska Delegacja Samarytanina polskiego

w Wiedniu, I, Wallnerstrasse 1a, parter

przyjmuje na cele humanitarne Samarytanina i Legionów polskich datki w gotówce i w naturze, bieliznę męską, obuwie, tytoń i papierosy. Delegacja Samarytanina sprzedaje wydawnictwa pamiątkowe, jak odciski znaczki N. K. N. (Allegorya Polski), kalendarzyki i prześliczne serie widokówek Legionów z placu boju, miniaturowe, artystyczne plakaty (Orzeł zrywający kajdany), kasetki i alegoryczne szpilki do krawatów, opaski żałobne za poległych, oraz

Wojenne obrączki Legionów

ze stali, ozdobione białym Zygmuntem Orłem i h. s. ory. czną datą 16. VIII. 1914

Z dniem 1 maja b. r. otwartą została ekspozycja wydawnictw Wiedeńskiej Delegacji Samarytanina w Krakowie, plac Szczański (dom p. Dra Drobnera). 3319 24 0

Obwieszczenie.

Na podstawie reskryptu c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 7 sierpnia 1914 r. L. 1100/mob. Magistrat ogłasza

taryfę maksymalną

t. j. ceny najwyższe, po których następujące artykuły, niezbędne do codziennego utrzymania, sprzedawane wolno. Taryfa ta, nie wyłączając sprzedaży po niższych cenach, obowiązują w gminie stoł. król. m. Krakowa od daty niniejszego obwieszczenia aż do odwołania.

K h		K h	
*) Mąka pszenna Nr 0 (czysta bez domieszek):		Mięso wieprzowe:	
za 100 kg. bez worka	95.—	a) polędwica, kotlety i szynka, za 1 kg.	4.—
za 1 kg.	1.—	b) łopata i boczek, za 1 kg.	3.52
Mąka pszenna do gotowania:		Szynka wędzona surowa w całości, za 1 kg.	4.40
za 100 kg. bez worka	85.—	Szynka gotowana krajana na części, za 1 kg.	7.04
za 1 kg.	—90	Kiełbasa surowa siekana, za 1 kg.	3.—
Mąka pszenna chlebową:		Kiełbasa krajana wędzona, za 1 kg.	4.60
za 100 kg. bez worka	78.—	Kiełbasa siekana wędzona, za 1 kg.	4.08
za 1 kg.	—84	Wędzonka surowa, za 1 kg.	4.08
Mąka żytnia chlebową:		Wędzonka gotowana, za 1 kg.	4.28
za 100 kg. bez worka	70.—	Sardelki, sztuka	—20
za 1 kg.	—76	Kiełbaski wiedeńskie sztuka	4.28
Mąka jęczmienna:		Slonina, za 1 kg.	4.96
za 100 kg. bez worka	65.—	Smalec, za 1 kg.	—
za 1 kg.	—70	Kurczęta średniej wielkości, sztuka do	1.60
Mąka kukurydziana:		Kurczęta większe, sztuka do	2.40
za 100 kg. bez worka	58.—	Cukier: w głowach za 100 kg.	
za 1 kg.	—64	kostkowy w paczkach, za 100 kg.	
Grysk kukurydziany:		w głowie, za 1 kg.	
za 100 kg. bez worka	60.—	rąbany z głowy, za 1 kg.	
za 1 kg.	—66	w kostce, za 1 kg.	
Bulka warszawska na wodzie a 35 gramów		Nafta: za litr	
Chleb za 70 gramów	—4	Sól kamienna, za 1 kg.	—32
Jaja, sztuka	—12	Sól warzonkowa, za 1 kg.	—38
Jaja, kupa	6.50	Węgiel kamienny w składach, za 1 cetnar cłowy	
**) Mięso pierwszej jakości:		Węgiel kamienny dla drobnej sprzedaży sposobem rozwoju przez uprawę z dostawą do domu, za 1 cetnar cłowy	
a) krzyżówka, zrazówka, rozbef, rozbratel, legawka, lejsztuk i plecówka, 1 kg.	4.88	Drzewo męskie za krządek (kółko)	
b) szponder, góra sztuka i mostek, 1 kg.	3.52	*** Zapalki szwedzkie za 1 pudełko	
Mięso drugiej jakości:		" " za 10 pudełek	
a) krzyżówka, zrazówka, rozbef, rozbratel, legawka, lejsztuk i plecówka, 1 kg.	4.20	" " za 100 pudełek	
b) szponder, góra sztuka i mostek, 1 kg.	3.12	" " za 100 pudełek	
Mięso trzeciej jakości:		" " za 100 pudełek	
a) krzyżówka, zrazówka, rozbef, rozbratel, legawka, lejsztuk i plecówka, 1 kg.	3.40	" " za 100 pudełek	
b) szponder, góra sztuka i mostek, 1 kg.	2.52	" " za 100 pudełek	

Uwaga: Ceny wyżej wymienione za 100 kg. odnoszą się do sprzedaży przez agentów, względnie większych kupców.

*) Odnoszące do mąki, ceny podane wyżej za 100 kg. obowiązują przy sprzedaży na worki, obejmujące także ilości mniejsze, w hurtownym handlu przyjęte, najmniej jednak 70 kg. ważące.

**) Każdy kupiec jest obowiązany sprzedać żądaną ilość mięsa, najmniej jednak 1/4 kg.

*) Każdy kupiec jest obowiązany sprzedać żądaną ilość zapalek.

Przekraczające te taryfy, lub też wzbraniające się sprzedać żądany towar, podawani będą do ukarania c. k. Sądowni, a w następstwie popełnionych przekroczeń stracić mogą nawet uprawnienie przemysłowe; nadto towar ulegnie konfiskacie.

Publiczność winna także we własnym interesie wskazywać c. k. Sądowni karnemu bezpośrednio lub za pośrednictwem Wydziału III b. Magistratu (gmach Magistratu, oficyjna od głównego wejścia na prawo, III piętro) tych kupców, którzy powyższą taryfę maksymalną przekraczają, lub też wzbraniają się sprzedać żądany towar.

Zarazem Magistrat zarządza pod rygorem środków przymusowych, aby wszyscy przemysłowcy, względnie Filia w Podgórze, w godzinach od 11-tej do 1-szej z południa, równocześnie tracił moc obowiązującą taryfę maksymalną, ogłoszoną obwieszczeniem Magistratu z dnia 22 maja 1915 r. L. 4293 III a. 1915.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa dnia 2 lipca 1915 r.

Maszynisty

do lokomobili i obezanego z elektrycznością, poszukuje Zarząd dóbr Mięlec. 4777 2 3

Udzielam

lekcyi i konwersacyi języka niemieckiego. Warunki przystępne. Zgłoszenia pod „Rოდowita Niemka” przyjmują Adm. „N. Reformy”. 4780 2 0

Krawcowa

szycie w domach prywatnych; przyjmuję robotę u siebie. Szlak 24, parter, pierwsze drzwi na prawo. 4769

Kupię pianino w dobrym stanie, używane. Wiadomość listownie: ul. Dworknickiej 1. 2, Nr drzwi 65, w Krakowie. 4769 2 2

Młynarza

zdolnego i uczciwego poszukuje Zarząd dóbr Mięlec. 4776 2 3

Panna

Polka, z ukończoną 6 kl. gimn., żyć sobie kształci się w zawodzie aptekarskim; poszukuje zatem posady w aptece jako praktykantka w Krakowie lub na prowincji. — Zgłoszenia pod **4576** przyjmują Adm. „N. Reformy”. 4576

Ślusarz-mechanik

z długoletnią praktyką, obznajomiony ze wszystkimi rodzajami robót w zakresie ślusarstwa wędzających, oraz z montowaniem maszyn poszukuje pracy. — Zgłoszenia: Ap. Karcewski, Kraków, ul. Konarskiego 10. 4718 3 0

TOMASYNA

według wyniku produkcji 14/10/14 kwasu fosforowego. Wskutek szerepu produkcji hut, braku robotników i znacznego napływu złeżen, można sobie tomasynę zapewnić tylko wówczas, jeśli się ją zamówi jak najprędzej. Józef Karach, Lwów, chwilowo Wiedeń, I, Opernring 3. 4692 2 12

Księgarnia

Leona Frommerta Kraków, Floryańska 39

ma zaszczyt zawiadomić, że po dłuższej przerwie, spowodowanej ewakuacją Krakowa, otwartą została 15 b. m. zaopatrzone w wszelkie potrzebne książki i w wysoki języku polskim, jak i niemieckim, poleca się nadal szanownym panom i światnym c. k. Sądom, celem uzupełnienia bibliotek. Katalogi na żądanie darmo i opłatnie. 4687 3 4

Znakomite mapy wojny z Rosją

w cenie koron 1.40, 2.70, 3.— wysła za nadaniem kwoty lub za zaliczką Księgarnia D. E. Friedleina, Kraków, Rynek gl. 17. Obszerny cennik map wszystkich terenów wojny europejskiej wysła za darmo na żądanie. 4636 8 10

Do wynajęcia zaraz

przy ul. Radziwiłłowskiej 15, słoneczne mieszkanie, składające się z 5—4—3 pokoi, kuchni, łazienki, pokoju dla służby, z nowoczesnym urządzeniem; tamże pokoje kawalerskie. 4641 6 6

Służący

młody, wolny od wojska, poszukuje miejsca zaraz. St. Staszewski, Zakopane, ulica Żywiecka 105. 4684 3 3

Polka

młoda, inteligentna, pragnie przyjąć miejsce towarzyski do starszej osoby, za utrzymanie z powodu nie możliwości powrotu do kraju. Zgłoszenia list. pod Towarzystwa przyjmują Adm. „N. Reformy”. 4734 2 2

Dla osób starszych

pokój front, wygodnie umeblowany, z elektr. i łazienką, z utrzymaniem lub bez, zaraz do wynajęcia na czas krótszy lub dłuższy. Batorego 22, I p. 4751 3 5

Niemka

umiejąca dobrze szyc, poszukuje miejsca do dzieł na wsi albo innego zajęcia podczas miesięcy letnich, bez wynagrodzenia. Marta Schering w Białej, ul. Halanowska Nr 473. 4759 2 3

Do wynajęcia

letnie mieszkanie w dworze, z woliżką. Wiadomości: Kraków, ul. św. Anny 2, II p. 4753 2 3

Sluchacz IV r. praw

przyjmuje lekcyę. Może uczyć francuskiego. Zgłoszenia odbierze p. Helena Grohmann, p. Pisarzowa. 4762 2 2

CUKIERNIA

Zygmunta Peszkowskiego w Sanoku poszukuje uzdolnionego subiekta w cukrach i pieczywie. 4759 2 3

Tanio do sprzedania

portal nowy z gablotkami i galeriją żelazną 28 metrów długo, do każdego lokalu nadająca się. W Księgarni Katolickiej Dra Miłkowskiego (ulica Floryańska 1). 4706 4 6

Bardzo tanio

ale tylko razem do sprzedania 339 domów powieści polskich w Księgarni Katolickiej Dra Miłkowskiego w Krakowie. Spis na żądanie. 470